உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருத்திராக்கமாலை.

இவை

அஷ்டாவதானம்-பூவை,

கலியாணசுந்தரமுதலியாரால்

இயற்ற

சென்னை-சூளை

நிரஞ்சனிவிலாச அச்சுயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

1892 ௵.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருத்திராக்கமாலை.

விநாயகர்காப்பு.

குறள்வெண்பா.

சூக்குமகன் மங்கைளயுந் தூல வினைகளையும்
போக்கவிக்கி னேச்சுரனைப்போற்று.

சித்தாந்தத்தலைவர்கள்.

சிந்தியல்வெண்பா.

ஞானசம் பந்தனையும் நாவிற்கரசினையு
மானவன் றொண்டனையும் வாதவூர்நாதனையு
மோனமுற் றெந்நாளு முன்.

திராவிடமகாபாடிய முனிவர்.

இருவிகற்பச்சவலை வெண்பா.

சொல்லுவார் கேட்பார் துதிப்பார்நி
னைந்திடுவா, ரெல்லோரும் பாசமிரிவார்
நவஞான பாடியத்தை நல்குந்துறைசை
ச், சிவஞான யோகிகளின் சீர்.

போதகாசிரியர்.

இன்னிசைவெண்பா.

இலக்கிய வாரிமடுத் தீர்ங்கவிப்பாவா
ணர்க், கிலக்கண மாரிபொழிந் தீண்டு
மேளியே,னகனுந னப்போதகாசிரியன்
பேறைச், செகனுதமாமுகில்காண்தேர்.

ஆக்கியோன்பெயர்முதலியன.

பஃறொடைவெண்பா.

மலியாண வாதி மலமறுப்பான்வெற்
பின், மெலியாணன் வாமத்து வீறப்
பொலியா, வலியாணக் கன்றான் வழுத்

தாக மத்திற்,சொலியாண ருத்ராக்க மா லையினைச் சொற்ருன், கலியாணசுந்தரன் காண்.

நூல்.

நேரிசைவெண்பா.

அக்கமணி யொன்றை யன்பா யருச் சித்துப், பக்குவமாய்க் கண்டத்தின் பா ற்பூண்டால் - மிக்குப், பகுத்தறியா தே யியற்ரும் பல்வினைக ளுஞ்ஞான், றிகத் திலே போயொளிக்குமே. (க)

நீரிற் குளித்திடலால் நீள்வேலை செ ய்திடலாற், பாரில் விபூதியொளி பாரு மே - சீரியைந்த, வண்டர்களும் போற் றி யணியுந் திருமணியைக், கண்டத்திற் பூண்டிடுவீர் காண். (உ)

வேதியர்கள் வெள்ளியும் வேந்தர்க ளாடகமு, மேதமில் வைசியரி ரண்டு ஞ்சம்-பாதித்துப், பந்தமாய்க்கண்மணி க்குப் பக்கத்திற் சேர்ப்பித்துக் கந்தா த்திற் கட்டல் கடன் (ங)

உருத்திர கண்மணிச்சி ரூகித்தறிந்து கருத்துடனே கண்டத்திற் கட்டா - தி ருக்கிற், கொடுநமனார் வந்துநமைக்கொ ண்டுபோய் வாட்டிக், கடுநரகில் வீழ்த் திடுவார்காண். (ச)

சிவசின்னம் வேறுசிவம்வேறென்று ன்னிப், பவமதிலே யாழும் பதரை - ய வனியிலே, கண்டாலுரைத்தாற்கருதிலு ற் றன்னட்புக், கொண்டாற் பவமாட் கொளும். (ரு)

சிவசின்னம் பூணுச்சிதடார்தமைக் கா ணிற், பவமென்ப தப்போதே பற்றுந் தவரோது, மஞ்செழுத்தா லான வரும் பொருளை யோர்ந்தோதிற்பஞ்சிற் பற க்கும் பவம். (சு)

சிவசின்னம் பெற்றிலகுஞ் சீரியனை வைது, பவமதனை யேற்கின்ற பாவர்- குவவுப், புழுநெளியப்பாதனையிற் புக்கந் தோ பின்ன, ரொழுநாகிலாழ்த்துங் கூற் றெண். (எ)

விண்மணியாய் விள்ளும் விகிர்த விம லேசர், கண்மணியைக் கண்டுகசிந்துரு கி - மண்ணுளோர், கண்டத்திற் கட்டா து காலங் கழிப்பாரேல், முண்டையெ ஊழுன்னன்முறை. (அ)

வேதங்க ளான்கினையும்வேட்கையுடன் வாசித்து, மாதவரா யந்தணர்கள் மல்கிடினும் - பேதமின்றிக்கண்டத்திற்கண்மணியைக் காட்டாதோ ரொப்பாவார், சண்டாள பாண்ட சலம். (கூ)

ஊகமொடு நம்பரனை யுள்விரேன் மானிடரே, யாகமத்திற் சொல்லியதை யாதரித்துத் - தேகத்தில், வீறுமணி தன்னைவிளங்கக் களம்பூணீர், வேறுவழி யில்லை விரும்பு. (க0)

ஆக்கமிகும்க்கமணியாதரித்துப்பூணது, மேக்கத்தைப் பற்ற முயல்வோனை நோக்கிற், குருடாயிப்புவியிற் கோலின்றி வாழும், புருடராம் வேறென்னென் போம். (கக)

தலையான பேருகுந் தண்மணியைப் போக்கி, நிலைபேறுகாண நினைப்போர்-விலையில்லா, நாவாயை யின்றி நளிர்கடலைநீந்தியதிற், சாவாரைப்போன்றிடுவார்தாம். (கஉ)

ஈசனுர் கண்மணியை யின்புடனே பூண்டவர்கள், நீசரே யாயிடினு நின்மலரே - மாசிலா, நற்குலத்தி லேவந்து நன்மணியைப் பூணுரேல், துற்குலத்துவந்தவராய்ச் சொல். (கங)

இளந்த வயதுடையோ ரிப்போ து தவா, தளர்ந்த வயதிற் றரிப்போங் - களந்தனிலே, யென்றுசொலுமூடர்காளின்றுபோய் நாளைநீர், நின்றிருப்பதென்ன நிலை. (கச)

அக்கமணி மாட்சியறியாத நாள்போ கத், தக்கோர்கள் சொன்னவுடன் தாம தித்துக் - குக்கலெனப்பார். வாழ்நாளைப் பூவுலகில் வாளாக் கழிப்போர்க்குப், பா ழ்நரக மாகுமேபார். (௧௫)

பூதி பெருமை புகலும்வேதாகமத்தி ல், நாதன் மணியு நவின்றிருக்கப் - பே தித்தே, யொன்றைக்கைக் கொண்டுமற் றொன்றை விடுத்திடுதல், நன்றாமோ ம க்கா ணவில். (௧௬)

சைவமென வந்தச் சமயஞ் சொலுகி ன்ற, தெய்வத் திருமணியைச் சேர்ந்தி டா - துய்வதிலு, மாடாய் மரமாய்ச் ம ஙிடமாய்ச் செம்மறி, யாடாய்ப் பிறப்ப தழகு. (௧௭)

கனத்த சிவமணியைக் கட்டுவதிலெ
ன்ன, மனத்தில்நினைத்தலே மாண்பா -
மெனப்பிதற்றி, வாய்மதத்துப் பேசுகி
ன்ற வண்ட ரிபாவனையு, நாய்மதத்தாற்
போன்மதித்தல் நன்று, (கஅ)

கட்டினுற் ருனே கடவுளைக் கண்டிடு
வர், கட்டாரேற் காணுரோ காட்சியெ
ன - வெட்டியே, பேசுகின்ற பாடண்ட
ப் பேயர்களைக் கண்டவுடன்,நீசரெனநீ
க்சல் நிலை. (கசு)

உருத்திர கண்மணியி னுண்மையை
மாந்தர், திருத்தமாய்க் கேட்டுத் தெளி
ந்து - கருத்துடனே, கந்தரத்திற் பக்கு
வமாய்க் கட்டி லெல்மனுரை, வந்தவழி
யேபோக்குவார். (உ0)

பல்விலையா முத்துப் பகாரிதா மாணி
க்கங், கல்வகையா மற்றையன காசினி
யிற் - சொல்வதற்கு, மெண்ணற்குமோ
ர்விதத்து மேலாத வெம்பெருமான், க
ண்மணிக்கு நேராமோ காண். (உக)

பண்ணவரும் விண்ணவரும் பத்தியு
டன் போற்றுகின்ற, கண்மணியைப் பூ
ணக் கருதாது - மண்ணோர், சிவபூசை
செய்துஞ் சிவாலயங்கள் சென்றும்,பவ
மொழிக்கப்·பார்ப்பதுவே பாழ், (உஉ)

சிவசின்னம் பாற்பட்டுச் சிந்து முக
கஞ், சிவகங்கை யென்றிடுவார் சீல - ர
வனியிலே, கோடிபணங் தாங்கொண்டு
கோல்மரம் பகீரதியி,லாடிவரி லென்னு
மறி. (உஙு)

கத்தன் மணியதனைக் கட்டாதுவாழ்ந்திடுத, லெத்தன்மைத் தென்னினிசெண்ணுவி - ரித்தரையில், மாங்கல்ய மின்றி மணவாளனைச் சேருந், தீங்கதனையொத்திடுந்தேர். (உச)

கண்மணியைக் கண்டால் கருதுபயனேரிலக்கம், உண்மையினிற்றொட்டாலொருகோடி - வண்மையுறு, மெய்யதனிற் பூண்டிடுவோர் மேவுபயனெண்ணற்கு, வய்யகத்தி லுண்டோமதி. (உரு)

பாரமார்த்தி கத்திற் பயனில்லை யென்றுவிவ, காரத்தி லேசத்யங்கண்மணிக்கென் - றாணத்திற்,சொல்லுமெனுமுடர்களின் சோம்பேரி வாதத்தை, வெல்லுதற்குச் சித்தியர் வேண்டு. (உசா)

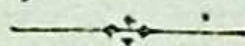
மணியொன்று சோதித்து மாண்பாய்க் கழுத்தி, லணியாகப் பூணுகின்றவன்பர் - பணிசூடி செய்யநாள் சேர்வரென்ச் சீரியர் சொலுஞ்சொற்கள், மெய்மெய்மெய் மெய்மெய்மெய் மெய். (உள)

உருத்திராக்க மாலையினி லாசையுடன்சொற்ற,கருத்ததனைக் கண்டு கதித்துத் - திருத்தமாய், மெய்யதனிற்பூணாது மேலோனைச்சேர்வனெனல், பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய் பொய். ()

சிவபெருமா னம்மவர்குச்சீர்மையுடனீந்த, தவமணியை யன்பாய்த்தரிக்கி - லவம்போம், வியன்முத்தி யின்ப மிகுமே யிதுசத்தியஞ்சத் தியஞ்சத் தியம்.

வாழி சிவசின்னம் வாழி சிவசமயம்,
வாழிசிவனடியார் வாழியவே - யாழிசூ
ழிந்தப்புவியதனிலின்றூற்படிநடப்பார்,
சந்ததமு நன்றாகத் தான் (௩௰)

சம்பூரணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேசிகன்மெல்லடிவாழ்க.
சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

